

Harald Jensen: Det var jo en overordentlig nydelig og pæn Tale, vi hørte nu, en advarende Røst med kærlige Vink om, hvorledes Fremtiden skulde blive. Jeg tror, at det ærede Medlem kan lade Parterne om det, jeg tror nok, at vi komme ud af det, jeg tror nok, at de to Parter kunne komme lige saa godt ud af det som de forskellige Grupper i Højre. Det, der skete i Aarhus, var dette, at jeg for min Part har tilsagt min Støtte til Regeringen, saafremt den vil føre en Kamp mod Militarismen og mod Landstinget, saafremt den vilde føre Kampen for, at vort Land kunde blive fri for den Byrde, den Svøbe, som Militarismen er for vort Land og vort Folk, og for, at vi kunde naa til en bedre Forfatningsform end den, vi have i Øjeblikket, hvor det privilegerede Ting sidder og standser de Fremskridt, som Befolkningen sukker efter. Det er det, der er sket, og det staar jeg ved, og det ærede Medlem kan være ganske klar over, at det, jeg lover i saa Henseende, det skal jeg holde. Om det bliver til Glæde for det ærede Medlem og hans Partifæller, det bliver en anden Sag; det maa han siden hen komme til Rette med sig selv om.

Jeg maa maaske ved samme Lejlighed gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem paa Grund af hans Udtalelser før. Jeg havde egentlig ikke tænkt at svare derpaa, for jeg har sagt det 2—3 Gange, og ret selvfølgelig Ting er det jo ingen Nytte til at staa og blive ved at gentage, Tiden er kostbar.

Der blev spurgt om, hvorledes vor Stilling vil være til Militærspørgsmaalet og Militærbevillingerne, og det ærede Medlem søgte stadig at paavise en Uoverensstemmelse mellem Betænkningen og mine Udtalelser her i Tinget. Denne Uoverensstemmelse findes ikke. Det ærede Medlem er saa meget Politiker, og saa god en Iagttagelse, at han vistnok godt ved og er fuldt indforstaaet i, at vi udrydde ikke Militærvæsenet paa en Dag eller i en Time eller i et Aar; vi maa vente, at det tager Tid. Vort Program er Afrustning, Afrustning, og vi tage mod hver Haand, der rækkes os til Hjælp til at naa dette Maal. Regeringen har gennem sine Taler ved tredje Behandling i Folketinget tilsagt sin Støtte til at naa det Maal under Vejs, at Københavns Befæstning nedlægges til Lands og til Vands, og at de Militærlove, som ere givne, ikke, saafremt vi komme til Flertal, igen skulle findes paa Finansloven. Det er et Maal, som er værd at

naa. Vi Socialdemokrater have alle Tider været praktiske Folk. Vi tage, hvad vi kunne faa, og vi vide saa fuldt vel, at vi vilde gøre os selv og den Sag, vi tjene, en daarlige Tjeneste ved ikke at støtte det Parti, der paa sit Program har Nedlæggelsen af Københavns Befæstning til Lands og til Vands. Saa længe det Program staar paa Regeringens Fane, og saa længe Regeringen følger det Program, saa længe kan Regeringen ogsaa være sikker paa trofaste Støtter blandt Socialdemokraterne. De Smaadrillerier, som ere fremkomne fra forskellige Sider, tager jeg mig i hvert Tilfælde meget let. Jeg er, som sagt, klar over, at naar jeg indlader mig med et andet Parti for sammen med det at føre en Kamp, da er jeg nødt til at resignere noget med Hensyn til mine egne øjeblikkelige Formaal og Interesser. Jeg er ganske klar over, at Socialdemokratiet ved en Samvirken med et hvilket som helst Parti vil blive nødt til at resignere, og jeg er klar over, at det Parti, man indlader sig med, ogsaa maa resignere. Hvis ikke der sker Resignation fra begge Sider, kan der ingen ærlig Samvirken blive. Men det er, tror jeg, den, de Herrer frygte, den ganske tætte og ærlige Samvirken mellem de Partier, som ville Nedsættelse af Militærudgifterne i betydelig Grad, og det er deraf deres smaa venlige Bemærkninger udspringe, som jeg tror, de godt kunne spare sig, for der tages ikke saa forfærdelig meget Hensyn til dem.

Rottbøll: Det ærede Medlem maa undskylde, jeg har spurgt, men naar man læser hans Betænkning, er det ikke saa underligt. Naar han siger, at hans eneste Grund til ikke at stemme for denne Finanslov er, at den indeholder Bevillinger til Militærvæsenet, er der dog nogen Anledning til at spørge, om Socialdemokratiet overhovedet vil stemme for nogen Finanslov, der indeholder saadanne Bevillinger. Den eneste Grund, det ærede Medlem anfører i Betænkningen, er, at denne Finanslov indeholder Bevillinger paa Militærvæsenets Omraade, og derfor vil han ikke stemme for den. Nu høre vi imidlertid noget andet. Jeg skal ikke gaa i Rette med det ærede Medlem for, at han siger som saa: Den Vej, vi skulle gaa, er til Nedsættelse af Militærudgifterne, og altsaa slaa vi os paa det radikale Forsvarsprogram. I Forsvarskommissionen sagde, tror jeg nok, Socialdemokratiets Medlemmer som de fornuftige Folk, de i og for